

Les cares dels Jorsus

Il·lustració: Laura Estrada.

Us imagineu uns inspectors de Sanitat obligant el Vaticà a retirar els murals de Miquel Àngel de la Capella Sixtina per una qüestió d'higiene? Si fa no fa el mateix ha passat amb el bar Jorsus, on Sanitat ha obligat el propietari a arrencar els centenars de fotografies que omplien les parets i el sostre. Per qui no hi hagi estat mai, us diré que en aquest bar entranyable de tapes -on es barregen clients de tota condició, cultura i pensament- l'Antonio, l'antic bodeguer de la Bodega Andalus, amb els anys ha anat col·leccionant fotografies dels visitants, realitzades per ell mateix, impreses en paper i encolades a la paret, igual que si fos un àlbum familiar. Aquí, el valor no era artístic, sinó humà i de crònica social. Tots aquells ulls que, en un moment de la seva existència miraven a càmera, ara t'observaven des de la distància del temps i de l'absència. Perquè, entre les cares vermelles i somrients, alçant la copa i oferint un brindis, algunes ja no hi són o són lluny. Hauria estat bé de poder escriure la història de cada una d'aquelles fotos i, si no de totes, almenys d'aquelles que, com la del noi que va fer-hi l'últim sopar, per Cap d'Any, abans de suïcidar-se, continuen brillant com estels apagats des de fa anys.